

рите и гърците, бяха отделени една от друга с по четири ^{средни, четвъртити} квадратни, червени ^{златни} точки. По-надолу бе скрепен тежкия златен печат.

Иоан Асен избра между всечастните монаси най-мъдрите и ²²¹ ~~най-християнските~~, които изпрати за митрополити и епископи в епархиите на ново завзетите земи.

След това победителят отиде в Охрид, за да се поклони пред гроба на свети Климента.

На четири поприща извън града, го посрещна населението на целия тамошен край. Бяха построили тържествени сводове от зеленина и цветя. С клира начело и знатните, народът отрупа Асена и войските му с цветя. Малки деца се промъкваха през редиците на конниците, докосваха със ^{постилаха} жакда ръка оръжието, седлата. Девойки ~~отрупаха~~ друма им с вейки. Старци и жени коленичиха и се кръстеха, шпнейки през сълзи:

— Доживяхме и този ден! Възобнови се царството Самуилово!

Когато разпуснатите от Асена пленници се завърнаха в родните си огнища, те неспирно разказваха за неговата велика благост и мъжественост. Затова, докато той стоеше отседнал във Великата Лавра, в любомъдри разговори с духовниците, при него започнаха да се стичат пратеници от всички околни земи, които го молеха за покровителство и му даваха власт над себе си.

Тогаваша Асен отново потегли в победоносен поход към земите на тривалите, към арбанашката страна, подчини ² Далмация и сръбската земя.

Младият сръбски крал Стефан Радослав му провони пратеници, с които известяваше, че приема върховната му власт и се подчинява на царството му, тъй както по-рано бе васал на своя тъст кнз Тодор Комнен. Пратениците носеха два сокола, 60 скъпи кожи и три чифта поподисти загари.

В Драч Иоан Асен прие и едно посолство на дубровнишките търговци, които го молеха да уредят стопанските си връзки с новия владетел